

گوو فەکی وەرگەن . . بەختیار

محەمەد

کە لەم بـگە یە (لەم چەند بـستە یە) تـدە گـا: ((... لە پـکـدا وە کـ شـتـ دـنـیا لە بـدە نـگـیـه کـدا کە لە نـو یـادە وە رـیـه کـا نـه وە هـا تـبـو وە دەر وە داپـشـرا و وـن بوو. لە وە ی کە دـو وـر لە ئـهـسـتـان بـ، دـو وـر لە هـه مـو وـان، لە وـدا بووم و خـم ژـیـانی خـم دـرـوست دـه کـرد هـه سـتم بە هـزـامـه نـدیـی (دە کـرد))؟ ل 19 پـتـر لە دـه جـار و پـازـدە جـارم خـو بـندە وە، ئـهـو جـا بە حـا بـه کـی لـ تـگـه یـشـتم. بە اسـتـیـی تـا وـانە وەرگـەنـی خـراپ: تـهـهـدایـه لە خـو بـنـهـری کـورد و لە نووسـهـری بـمانـه کە؛ بەر لە هـهـر شـتـ کـیش تـهـهـدایـه لە زـمانـی کـوردی دـه کـر.

ئە ی ئە مە مانای چیه: ((شە مە ندە فەرە کە کە مـک لە زە و ی یە کە ی ئـمە نـزیک بوو یە وە، پـاشـان پـچـی کـردە وە و لە و بـسـتـگە کە بـا وە سـتـا.))؟ ل 20 ئایا هـیـچ کـورد بـک وە هـا دـه ئـاخـفـ؟ کە س دـه بـ سە یـارە کە، بـایـسـکـیـلە کە، مـاتـبـه کە... کە مـک لە زە و ی یە کە ی مـن نـزیک بـو وە؟ قـیـتـار، سە یـارە، مـاتـبـ، شە مە ندە فەر... لە ئـمە نـزیک دـه بـنـه وە، نـه ک لە و زە و ی یە، کە ئـمە کـاری تـدا دـه کە یـن و لە سـهـری بـا وە سـتـا و یـن. زە و ی هـیـکـه لـکـی ئە ندازە یی د یـار یـکـرا و نـیـه، تـا ئە م تـهـنـه ی لـ نـزیک بـنـه وە. بە نـمـو و نـه بـو و بـار (ئـا و) کە خـی بە شـکـی ئـر گـان ی یە لە زە و ی، ئە و لـی نـزیک دـه بـتـه وە و دـه تـوان یـن بـبـین ئـا وە کە، بـو و بـارە کە، لـا فـا وە کە لە زە و ی یە کە ی ئـمە نـزیک دـه بـتـه وە، چـونـکە ئـا و خـی بە شـکـی کە لە پـکـهـا تـه ی خـاک و بە شـکـی کە لە و و ی تـهـخـتـای ی ئە و. ئە م نـزیک بـو و نـه وە یە بـ مـر ف و ئـازە دـه شـ، چـونـکە ئە و ان ی ش بە شـکـی ئـر گـان یـن لە خـاک و زە و ی. بە کـور تـی دـه شـ بـ ئـا و و گـیـان لـه بەر بـبـین لە زە و ی نـزیک دـه بـتـه وە، بە بـام بـ تـهـن ی مـرد و و نـا بـ. لە م بـارە دا دـه بـ بـبـین شە مە ندە فەرە کە، سە یـارە کە... لە ئـمە نـزیک دـه بـو وە، نـه ک لە زە و ی یە کە مان؛ یان بـاسـتـرە بـگـوتـر: شە مە ندە فەرە کە لە نـزیک ی ئـمە وە تـدە پـه ی؛ یان ی ش لە نـزیک ی ئە و زە و ی یە وە تـدە پـه ی، کە ئـمە کـار مـان تـدا دـه کـرد (بـیـر مـان لـ دـه دا، چـونـکە تـه وە ر ی سـهـرە کـی کـار لە بـمانـه کە دا بـیـر لـدـانە، هـه مـو و بـو و دا وە کـان لە دـه و ر ی ئە م تـه وە رە یە دا دـه خـولـنـه وە)... ئە م بـر ادـه رە وەر گـەنـه (تـ بـبـی نووسـهـرە کە وای گـوتـبـ؟) بە شـوا زـکـ بـاسـی بـا وە سـتـان و هـوت ی بـی شـتـن ی شە مە ندە فەر دـه کـا، وە ک بـبـی بـاص و گـە بـکە (سە یـارە) بـ. پـدە چـ ئە م وەر گـەنـه بە حـر فـی ئە م دـه قـه ی وەر گـەنـه بـ، بـیـه هـنـدە بە ر بـادە.

بە هـهـر حـا بـز ان ن ئە و کـور د ی یە: ((دە مـو یـست بـیـر کـرد نـه وە لە ژـنە

قژسووره که نهک له عهلی بهککوو له خیشم بشارمهوه.))؟ ل37
بیرکردنهوه چن دهشاردرتتهوه؟ خ ماده نیه تا بشارینهوه؟
گهل، ئه مه واتای چیه: ((بهلام ئه گهر وهستا مهحمود س چوار
مهتر له ن و زهویدا بووایه...))؟ ل37 ئه ی زهوی بهتا چیه؟ ((به
ن و زهوییه بهتا و ککهکاندا)). ل41 بزنان چش ده: ((منیش وهک
وهستا دوا کتایی کاره که خ م به س بهر ده گه یاند و سهیری عهلیم
ده کرد...))! ل41 توخوا تاوان نیه کورد وا قسه بکا: ((کاتک زهینم
به دهوری ئه م بیرانه دا دهسووایهوه...))، ل41 یان: ((ژی چواره م،
کاتک ده یشتم سر له قابله مه ی خواردنه که بدهم...))؟ ل41 ت بزانه
ئه و قسه عه جایبه ی: ((هه موو شه وک کاتی خرنشین، وهستا مهحمود
لی ده پرسیم...))! ل43 ئه دی به وه ی ده ن چ ((هه ر ک له و کاته دا،
خ ر له به رانه ر چاوه کانه دا ئاوا ده بوو))؟ ل46 به وه یی سه گیش
ده: ((وه ی سه گه کان)). ل46 بشزانن چ ده: ((هه ستم به ب نی
ئه و ئاگره ی کوژا بوویه وه و س بهری ئه و دارسنه و به رانه ی بوونیان
نه بو ده کرد))؟! ل46

ئەم برادەرە ئابـووی ئەم کتـەبەى بردوووە و هەتکی کردووہ؛ بـیە من لـەرە، لە لاپەـهـ (146)، کە خـی (326) لاپەـهـیە، واز لە خوـندنەوہی دەھـنـم و چیدیکە ناتوانم لە سەری بەردەوام بـم؛ ئەوہـندەى خوـندیشمەوہ، تـیـزیم لە خـم کرد.

وهرگڻان ته نها زمانن نيه (ئوه ئه گهر زمانزان ڪي باشيش بيت)، به ڪو هونري نووسينيشه. وهرگڻ نووسهره، ههروهو ئه نووسهره، ڪه خاوهني دهقهه ڇيه تي؛ بيه دهقي وهرگڻ دراو ده بيه دهقي وهرگڻ، چونڪه ئه له زماني يه ڪه مهوه ده يگڻ بيه زماني دووهم. واته ئه دهقي به تورڪي (يان به هر زمان ڪي ديهه) نووسراوه، وهرگڻ ديه به زماني ڪوردي دهينووس تهوه. بيه هه بهت هر زمانه و تايه تمه نديي ڇي له ووي سته سازي و وشه سازي و هوانبيژيه وه هيه. له مهوه وهرگڻاني حرفيي هه هيه و شڪست ده ڏن. ده بيه گوتاري زماني دووهم قسه بڪا و دهق تهواو له گوتاري زماني يه ڪم ڇي داب ڏن. له ردها وهرگڻان حقي تهواوي دهقهه ده دا به زماني يه ڪم (زماني ئه سي دهقهه)؛ بيه وهرگڻان ڪار ڪي تهسته مه، هه ڏنده ئاسان نيه، تا هرچي بيه به ههوه سي ڇي دهق ڪ - له هر بوار ڪ بيه - وهرگڻ و وه ڪو ئهم دهقي به ردهستمان به هه تڪراوي پشه شماني بڪا. ئهم جهخت ده ڪه ينه وه، ڪه نووسهر و وهرگڻ دوو ديوي يه ڪ دراون؛ هه ردوولا مامه هه له گه دهقي داهه نراو ده ڪن (له ردها گرنگيش نيه، ڪه نووسهر خاوهن دهقه و وهرگڻ خاوهني نيه، چونڪه ئهم قسه له سهر ڪايه وهرگڻان ده ڪه ين)؛ دهقي داهه نراو يش مامه هه له گه واتا و زمان ده ڪا؛ بيه وهرگڻ

نووسه رڼکه، که مامه له گه دوو زمان دهکا، ئه مهش کاره کهى ئه و
ئسته متر و سه ختتر دهکا. له مه وه، که وهرگڼانى باش ده خوڼيه وه،
هه ند جار ناوى خاوه ن دهق له بير ده کهى و وا ده زانى وهرگڼانى
نووسه رى خاوه ن دهقه که يه، هه نده جوان دهقه که وهرده گڼانى؛ به نموونه:
عه ريز گه ردى.

ژدهر: ئه رهان پاموځ، ژنځى قژسوور، وهرگڼانى سهرور عومه ر،
شوڼى چاپ: تاران (کتبخانه ي گڼدن بووک - 2019).

به ختیار محمهد